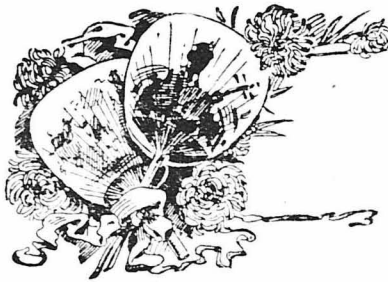


ΣΤΟΝ κατήφορο αίσθηματικά διηγήματα

ΤΟΥ ΜΑΡΚ ΧΙΛΛΕΝ

Έφτασαν στο μαγκό της παλάτι. Η βασίλισσα έβλεπε απ' το μπαρτάσο το μονοκύβητο παλληγάρι και το θύριση στα δωμάτιά της. "Ασπράζαν όλα ένα μέρα -- οι γυναιτσάλλιοι τοίχοι και τα ζωομένο από πάγο σκαλιστόν έπιπλα -- και δίχως να φάνεται ήλιος ποθενά, ένα φως



Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΧΙΟΝΙΟΥ

Κανένας θόρυβος δεν τάραζε την παγωμένη σιγαλιά της φήσεως, ή οποία άρχισε να ατμίζει να ντυνεται το κατάλευκο σάββατό της, έξον από χιόνιους υπόχωφους στεναγμούς, που άκοιροντούσαν τότε-τότε εκεί στην άκρη του μονοπατιού...

Στέναζε κάπως παλληγάρι. Καθισμένο σε μερικά χαμοζάδα, με το τραχύ κι άμορφο πρόσωπο του ζωημένο στις φούχτες των χειρών του, σπυλοζόταν βαθιά ακίνητο, κι' ούτε φωνόταν να νιώσει το παγερό χιόνι, που σιγοσκέπαζε το σπιτάκι και σιωπητό κορμί του...

Ηούα ήταν η σύλληψη του... Σπυλοζόταν την άμορφη κι' ακατάδεχτη Έζώδη, που τόσο τον είχε ξετρολλάνει με τις πλάτες ματιές της, με και με τ' άνευφορα κατρίστια της... Μοιρομούριζε με πόνο:

Καταμένα στα χέρια της κορμιά... Ένα παιχιδί... Όσο ήμουν μαζορά της, τόσο και μου παρ'άγγιζε να τρέξω γρηγορα κοντά της... Κι' όταν κατήφορα, με χιόνια βάσανα, τον εικοτοντασιο να μου δώσει την άδεια που ζητούσα, τα βουκα όλα σκούρα σαν έφτασα από χωρά...

"Αχ, άκαρδη Έζώδη... Γιατί με βασάνισες έτσι... Λέγα μέρες άντιχρυσίαιε μαζί τη χαράγη και το ήλιωσάιλιμα, με τα χέρια μου δεν γαίδαταν τα χέρια σου ούτε να χάν φορά..."

"Ένας λευκός δεινατός τάραζε το κορμί του λευκό στρατιότη της της λεγέονος, κι' η λαλιά του κόπηζε στη μέση. Η ανάλαφρος νεράδες του χιονιού πύκνωναν το πέσιμό τους, κι' η γάρι του παλληγαριού μισοσκαλιστική απ' την πορεία άσπρίλλα τους...

Κανούργια, πιο βαθιά άσπρη σπύλοξη θόλωσε το μαζό του, μια νάρχη γλυκειά άρχισε να κροίτη το μονοκύβητο κορμί του, και κανούργια μοιρομούριζα, γεμάτα από παράπονο, όγχαναν απ' τα χέρια του:

"Άδικα πέρασαν ή μέρες... Τελίωσε ή άδεια μου, κι' ή φουδικά σσηνη μου με περιμένει άντιόνοια... Αχ, άς μπλορούσα να την ξεχάσω... Ας βρισκόταν μια άλλη δροσση καπέλα -- δόλορηση σαν κι' έκεινη -- να μου κλέψη την καρδιά... Ίσως έκεινη φανή από σλαχνική και μ' αγαπήσει ειλανικά...

Τα χέρια του νεκροθήχαν σε λίγο και σιγόσβησε το μοιρομούρισταί του. Λίγα όριματα πιο περα ξεποδούλαξε ζαφνικά ένα όλογοσσο έλιωθρο, απ' το όποιο κατέβηκε μεγαλόκορα μια όπεροξη γυναίκα, άσπυκρητες καλλογής...

Πληρώσε το έδαμφο παλληγάρι και το κτίταζε άμυλητη, με κελωσούν. Έλειπα, ενώ γάιδενε με το χιονόλευκο χέρι της τα τραχιά μαλλιά του, το παλληγάρι μοιρομούρισε μονοδιασμένα, μην ξερόντας άν όνειροθόταν ή άν αντίχρυσίαιε μπροστά του καμιά νεράδα:

— Ηούα είσαι σύ, που με γαίδενεις τόσο σποργιά... —

"Η νεαρή γυναίκα άνέμισε όλογορά της τον γογγένο -- από κατάρληξη έριμνα -- μαγνιά της, κι' ελε με φωνή γλυκειά σαν τραγοδί: — Είμαι ή βασίλισσα του χιονιού... Θέλησα να έπισεγείθω τον πόνο σου, μα ενώ περνούσα από δό, άκουσα το παράπονο σου κι' ήρθα να σε βοηθήσω... Τι θέλεις από μένα;...

Το παλληγάρι την κτίταζε ζητημένο. Τα δόντια της έλαμπααν σαν κροστάλλα, και τ' άφθονα έπέλεκα μαλλιά της ήσαν από καθαρίο άσημ. Ακατάρησε απ' τη θοοιά της κι' ελε:

— Θέλω τη λημονιά... Θέλω να μην πενάω... Θέλω να μη διαφάν... Κι' άκόμα θέλω να μην πονάω, γάδε που θα θεάματα την άκαρδη Έζώδη. Θέλω να... —

— Ότι θέλεις θα γίνη παρ'εφθός... άποκρίθηκε ή νεαρή γυναίκα και, τελιγοντάς τον ξαφνικά στον διάπλατο μαγνιά της, τον σήρωσε σαν πομπόλο στα τριφερά της μπράτσα και τον άνέβασε στο έλιωθρο μαζί της...

"Ο νέος έννοιωσε να τρέχουν με ταχύτητα μεθροστική, και του φωνόταν πως άγχαλιάζε το "Άπειρο. Το χάος τον τριγερούσε, ή φρηγή του ζαλάζοταν από άπέραντη γαλήνη, και το κορμί του ζαλάφρωνε από γάδε καμιά και πόνο...

έκτεφλοζικό βασιλευε παντού...

Νεράδες πρόθετες τριγερούσαν το παλληγάρι, σ' ένα γνήμινο της βασίλισσας, κι' άρχισαν να το ντύουν με φουδικά βασιλικά. Μια παρ'έξηνη έσση νάρχωνε τώρα το κορμί του, όσο το ντύσιμο προχωρούσε, κι' όταν τον έλιωσαν με ήμα και τον χτένισαν με χρυσές χτένες, έσσησαν όλογορά του έναν παρ'έξηνο έσσητικό κορμό, ενώ συγχρόνως τον διακοιούσαν με τις λούξες προζήτητες ματιές του...

"Έβλεπε μια έση όνειροθιμένη και δίχως έννοιες φανερές, το έρωτημένο παλληγάρι. Μια μέρα όμοια -- ποτέρα από άνοες;... από γούνια... από ήμερες;... από μέρες;... ποός έβρισκε;... -- ενώ βρισκόταν στην άγκυρα της βασίλισσας, που τον φιλούσε γάδε τόσο και τον νανούριζε γλυκειωροθούοντας, πετάχτηκε άπτότοια όρθός, έσπυζόθηκε με σπασμό μπροστά της, κι' ελε άντιόνοια:

— Σχρόσσε με, βασίλισσά μου, μα δεν άντέχω άλλο... Θα σού μιλήσω ειλανικά... Όλα σου με τριγερούσαν έδω μέσα ήνε όμορφα σαν παρ'αίθη, και μονάκι ή μεγαλοθίτης σου ήνε πιο όμορφη από δαύτα... Η άδικόσητη γλυκειά μουσική χένη βάλασσο στην φρηγή μου... Η νεράδες που ζορούσαν, μαγεύονε τη ματιά μου... Τα όμορφα άπτα όσπια, τα πάντα παρ'εμένα στην πιο όλόδορηση κατρίστια, κοιτηθύν την έπαρσί μου... Ο όπνος σου, το έσσηνο μου, κι' όλόκληρη ή έσση μου στο έσσητικό παλάτι σου, ήνε άτέλεισητη γρηγή για μένα... Κι' όμοιος μου λείπει κι' άτι... —

"Η βασίλισσα του χιονιού κτίταζε παρ'έξανα το θλιμένο παλληγάρι και χαμογέλισε με σμιασσία. Έλειπα, το γάιδενε στα σποργιά μαλλιά του, και του ελε:

— Το έξω από που σου λείπει, κι' ήμια πρόθετη να στο δώσω... Τόμης και πριν ή άνταμύση, με το απανθίθησε έπιπόλεια. Αυτό το κάπτε, ήνε ή πρώτη άγνή και άδοξη άγρία σου: Εί ν' ή γ λ ε ζ ε ε ι α σ ο υ Ε ί ε ο λ δ η ο υ... —

Ακατάρησε σήγχοριο το παλληγάρι κι' έπιλλεξε τα χέρια του παρ'αχλητικά, μοιρομούριζόντας με πόνο:

— Ναι... Ναι... Αυτό ήνε! "Ω, χάρισέ μου την άγάθη της και την καρδιά της!...

Και το παλληγάρι άρχισε να κλάη με λευκούς. Και τα κωτερά του διάκορα έβλωσαν την κατρίστια χιονένια σπύλη του. Η βασίλισσα του χιονιού χανόταν μαζορά, πλάγηνη σε πέπλοιο καταχρυσιά, κι' ό κροσταλλένιος πάγος της κατράκλιούσε σιγό-σιγό και τον κατάνε το νοτισμένο χόμα...

"Άξαμνα ό νέος άνοιξε τα μάτια του, μα διακοιμένος απ' τον όλογοσσο λαμπερό ήλιο, τα ξανάλλισε παρ'εφθός. Ανακαλοθίτησε δούτρες φουές, έννοιωσε πόνο στο κορμί του, και χέρια του έσφιξαν στις φούχτες της άγχαλιά και λαδιά βρεμμένο, και στα γεμάτα από άλοζοτη βοή άπτά του έφτασαν φωνές άνθρώπινες...

"Άνοιξε και πάλι δευιά τα μάτια του, κι' άμέσως άνακαθήσε τρομαγμένος. Άντίχρυσαιε πλάι του, σποργιά γονατισμένη, τη λαφρητή του Έζώδη άνηόση και χλωιά, ενώ ό άσποραάλλης πατρός του κι' ό μαζορτερος άδειαφός του έτρεχαν κοντά του, κροτίνοντας δεινατά ποτά και θεμαντικά βοτάνια στα χέρια τους.

— Πού είμαι;... μοιρομούρισε κατάρληστο το παλληγάρι... Πού βόσκαμαι;... Τι μου συμβαίνει;... Σού έδω, Έζώδη... Κι' έσύ, πατέρα... Κι' έσύ, τίτο;... —

Και ή Έζώδη με δεινατός λευκόμοις του άποκρίθηκε: — Φοβήθηκαε για τη έσή σου, άγαπημένο μου... Έφηνες πόνιδόμορες με χιονόκαρο... Σε πρόφτασε ή θύελλα του δρόμου, και σε σέλασε το χιόνι... Βρισκόσουν νακοιμένος, κάπτε απ' τον άσπρο κροπό πέλο, δυό μέρες και δυό νύχτες... Χτές ξεποδούλαε ό ήλιος κι' έβλωσε τον πέπλο που σε σέλαπε... Μα σού ήσουν άναίσοθησε τελίως... Άνησυχόντας για την τύχη σου, από ένα όνειρο κακό που είδα, έτρεξα στον πατέρα σου και κλάθηκα παρ'ά... Βγήκαμε να σ' άντήρησομε και



— Πού είμαι, μοιρομούρισε κατάρληστο το παλληγάρι, που βρισκόταν:

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

# Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κουτσεμπολιές).



ΣΤΕΡΑ από την «Κόζανη Σκόνη», την ταινία που τοίλιαν όλη την Αμερική, ο Κλάους Γκίζελ και η Τζόν Χάρσον γυρίζουν τώρα μία άλλη ταινία μαζί, με τον τίτλο «Κράτιστος τον άνδρα σου». Στην ταινία αυτή η αγαπηματούχος Τζόν εμφανίζεται τόσο σκανδαλώδης γυνή και η ερωτική σχέση της με τον Κλάους Γκίζελ είναι τόσο... έξ του φυσικού, ώστε η λογοκρισία έλεγχθη και έφυγε τις περισσότερες.

Ο άτυχος μαρζήσιος ντε Λά Φαλιζ ντε Λά Γκροντουά πρέπει σί γιγο να προβή εις αναζήτησιν τρίτης σύζυγος, μεταξύ των άστέρων της θόδνης. Μετά την Γιλώρια Σβάσον, γίνετα ότι του δίνει τώρα τή πιστοίτα και η δευτέρα σύζυγός του, η Κωνσταντ Μπέννερ. Η ίδια η Κωνσταντ διαγράφει την διάδοσι αυτή, αλλά η κοκέ γλώσσα διατίθεντα πώς πώς τελειώσει την τέλειτά της ταινία, η δημοφιλής «Κόκιν» θα πάη στο Παρίσι και θα ζητήσει να ληθοει εί δεσπόη του γάμου που την συνδέον με τον «λαίτηρον και άβέβηρον μαρζήσιον».

Και λίγη στατιστική: Στην Αμερική έπαύον εν όση 21.284 κινηματογράφοι. Εξ των όποιον οι 20.000 είνε διολύοντες. Επίσης στις κινηματογραφικές θεωρηγαντες έπιχειρήσεις άπασχολόντα παρατάγοι από διακόσια πενήντα γιλιάδες άτομα, τή δέ έτήσια έξοδα των κινηματογραφικών έπιχειρήσιν ηθάνον από έπιγυρίδες ποσών των δύο διαστατομερίων δολαρίων!

Τό Χόλλυγουντ αλλάζει κάθε μήνα και ιδιοτροπία. Πρίν οι άστέρες είχαν την ιδιοτροπία της 18ήμερου διαίτης της κομψότητος. Ύστερα έπεζοτήσε η ιδιοτροπία του τένης, της ηρωθεραπειας και των άνοσων πανταλιών, ως ένδοσιασ γιά τις κοριές. Τώρα νεομαζει η ιδιοτροπία του ποδηλάτου, στην όποια πρωτοστατούν η Μαίρη Πίζκοφ και η Τζόν Κρόσοφ, κολλής και η μανία του πατιναρισματος. Να ιδούαισ αήθοι τί θα ξεμερώσει...

Ο Σάοι Ραϊν, ένας από τους διασημότερους άστέρας της θόδνης προ δεκαετίας, και ως προ όλίγον ένας από τους πλοισιότερους κατοίκους του Χόλλυγουντ, έλασε όλη του την περιουσία στο τελευταίο τραπέζιτιζό κομά και τώρα έδήςσε πώς είνε άπορρωμένος να ξαναπάξη στην θόδνη, γιά να μπορέση να συντηρηθή.

Η Άνν Ντόρμας, η χαριτωμένη μελαγχρονή με τή πράσινα μάτια, η όποια είχε προτιμήσει να γάση τό συμβόλιό της με την έταρεία «Φούονερ» παρά να γάση τό γαυήλιο ταξείδι της με τον νεαρό της σύζυγο Λεόλι Φέντον, έγήςσε πίσω στο Χόλλυγουντ έτοιμη ν' αναλάβη έργασία. Λένε ότι είνε εύτυχιστάτη με τον άνδρα της και ότι τό γαυήλιο ταξείδι της ήταν τό θωρακότερο της ζωής της. Άς έλιπίουμε πώς ο ένδοθσιασμός της αυτός θα διαρκέση.

Ο Άνοϊ Γκαρά άπογοιτήθηκε από την Λίλιαν Χάρβεϊ και άπεράσσε να παντρηθή. Έννοείται ότι γιά την νέα σύζυγό του είνε λιγότερο από κάθε άλλον άξιος να δώση όποιουδήποτε πληροφορία, γι ότι όταν την άρραβωνιάσθηκε δεν την έγνωρίσε παρά μονάχα όστού όρες! Η νεαρά κορία Γκαρά ονομάζεται Μπέττε Ρόο και έπαίσε ένα δευτεροτανο ρόλο στην τελευταία ταινία του Γκαρά και της Ζανέτ Γκαίροφ.

Με τί τρόπο νομίζετε ότι έπιτυγγάνει η Νέντα Χόλπερ να δια-

δόξαι στους θεούς, σε όριγμας ζωντανόν άκόμα!... Άάωρα έλαμψαν στή μάτια της, την ώρα που ο άγαπημένος της, κομψός άπ' τή συγκίνησή του, της φίλοσε γλυκά τή χείρα. Και σέ λίγο του ξαναείπε: — Σ' αγαπούσα πάντα, και σ' αγαπώ όσο α' αγαπάς, καλέ μου... Σιχώρα με, άν σ' έκανα να πανήσης... Φάνηκα έπιτόλιχη ίσως, μα μην ξεχνάς πώς είμαι γυναίκα!... Και ο πατέρας του πρόθεσε με τρεμουλιαστή φωνή: — Σου άξίζει, παιδι μου, γιά σύντροφος της ζωής σου... Πάος την με την εύχη μου, γιατί ποτέ δεν έπαρε να σ' αγαπάω... Κι' άν σοφά νε και καμιά μαργολιά, είνε άπ' τις συνηθισμένες της άγάτης, που άμα λείφουν άπ' τή μέση, την κατατούν σαγή και άνοστη!...

τηρή τις κομψές γραμμές του σώματός της; Ούτε με διαταξ ούτε με γυμναστική. Άπόόστατα γάθε προί άνεβαίαι με τό αυτοκίνητο της στην κορυφή του ψηλότερου λόφου του Χόλλυγουντ και τό άριστα έλε. Ύστερα κατεβαίαι κάτω πεζή και ξαναεβαίαι πάλι έπάνω, και τέλος παύνει πάλι το αυτοκίνητό της και κατεβαίαι στην πόη. Ύστερα από μία τέτοια θεραπεία πώς να της μείνον περιττα πάχη!

Πολλές από τις καλλιτέχνιδες του Χόλλυγουντ ηφιζόντα γιά τή μακροχρόνια τους τέλη. Μα όσες γίνετα, τις βάζει κάτω η Κλάου Μπος. Τα γυρίσματα και τα παρτιό της είνε άνομαστα σε όλη την περιόχη και συχνά κ' η ίδια η Κλάου έγκαταλείπει την όσια της γιά να δοκιμάση πικραί από τή ζαζαία γαρήιά της.

Η Έλίσα Λάντ, έγκατέλειπε τους φίλους της κοριάας νεομάζαι, στους όποις ε παραφορμάταν ως τωρα. Ύστερα από τον άφι απόβό της στον ρόλο της Μερζιάς, της όμοιας και άγλης παρθένου στο «Σημίον του Σταρφα», θα έγκαταλείπει τώρα σε μια νέα ταινία, στην όποια μάς προταξή και χαριτωμένης απάλλοινας. Η ταινία αυτή έζει τον περιεργό τίτλο «Σ' άγάθηκα την Παρισιακή» και ως πρωτογωνιστής πάξει ο Γουόλφροντ Μπρότερ.

Ο τόσο άρρωστικός άναγκασμένος διάδοχος του Ρίτσαρντ Άρλεν και της Τροσίνα Ράισον ηδεν έπι τέλους στον κόπο. Είνε ένα θαυμάσιο και εύκλειστο άνομαστα και οι γονιές του είνε ξεμερρωμένοι μαζί του. Έλαβε δέ τόσα όδρα ο εύτυχής απειλής, ώστε δεν τα γράφει τό σπίτι του!...

Έξ άλλου ο Νέφραμπετ Μάρσαλ και η Έντα Μπρετ άπέκτησαν την ίδια ήμερα ένα κοριτσάκι. Τά δύο καλλιτεχνικά άνδρόγυνα συμφώνησαν ν' άρραβωνιάσουν τή παιδιά τους από τωρα και όταν μεγαλώσουν να τή παντρώουν.

Ο Τζόν Μπρόσφορ έγραψε μία διασκευή του Σουαο ντε Μπερζεράκ σε μοντέρνο πλαίσιο, στην όποια θα πρωταγωνιστήση αυτός ο ίδιος.

Η Μίνα Κράνελ, η χαριτωμένη καλλιτέχνις και κομψότατη της κομψότητος σε όλα τή σπείντα του Χόλλυγουντ, παντρεύτηκε μια δευτέρα κορία. Ο νέος σύζυγός της είνε ο Ιούσφ Σέφτον, διεφάντης μάς μεγάλος Γουαέρης του Σάν Ντιέγο. Επίσης η Τζέλινα Γκαϊν, η διάσημη άλλοτε χορεύτρια και πρωταγωνίστρια του δοσού κινηματογράφου, παντρεύτηκε με τον Έκτορα Ντέ Σακ, πλοισιότατο κτηματία από την Βενεζουέλα.

Τέλος η Έλενη Κουτέλλο, η άδελφή της Ντολοξέ, έπισημοποίησε τον γάμο της με τον Άρθούρο Ντοφμασο, γιατί οι γονιόι που γίνοντα στην Καρίνα δεν άναγκασζόντα από τό Αμερικανικό κράτος.

Μία όλοζήρη παρτιά από καλλιτέχνιας του Χόλλυγουντ ξεκίνησε με τό ίδιο διατόρι γιά την Εδούπη. Έπί κεφαλής θερίζετα ο Ντουόβλας Φαίνοπταξ με τον όμοιον και διάσημο επίσης γυό του και μαζί μ' αυτούς η Γιλώρια Σβάσον, ο Μπέν Λάιον, η Μπεατέ Ντάνιελς και η Σάλλυ Έβερσο, καθώς και ο Ουόλλας Μπην με την γυναίκα του, Ο Ουόλλας Μπην πού είνε μινωδής άεροπόρος, θα γάνη τον γυό της Εδούπης με τό άεροπλάνο και ύστερα θα γυρίση πίσω στην Αμερική.

Στην Γερμανία άπγορευθή η προβολή της ταινίας «Γκαρντ'Οτέλ», της περιφημής παραγωγής της έταρείας Μετρο-Γκλόβντοίν. Η άφορη είνε ότι η συγγραφέυς του έργου Βίλι Μπάουμ είνε Έβραία και οι Γερμανοί μπιζοκράτορον κάθε τι τό έβραϊκό.

Η Ροάιου Κήλερ, η σύζυγος του διασημο «Άλ Τζόλοσον, κλέβει τις δάφνες του σύζυγου της! Ένερασίση σ' ένα μικρό ρόλο χορευτριάς στην ταινία: «Η 42α Όδός» και ένδοθιάσε τόσο πολύ τό κοινόν, ώστε τρεις έταρείες της έπρότανον να της δώσουν πρώτος γυόλους υπό τους καλύτερους όρους. Η Ροάιου στην άρχή δεν ήθελε, γι ότι διετίετο πώς δεν θέλει να θεασθή την σύζυγιά της ένταρια στην καλλιτεχνική δόξα. Άλλά ο σύζυγός της έπέμεινε και έτοι η χαριτωμένη χορεύτρια θα έμφανισθή τόρα ως πρωταγωνίστρια στην ταινία «Χουσοθήρας».



Η γοητευτική Σουέττα Ζανέτ Γκαίροφ